Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41512
Copyright: Melk, Benediktinerstift

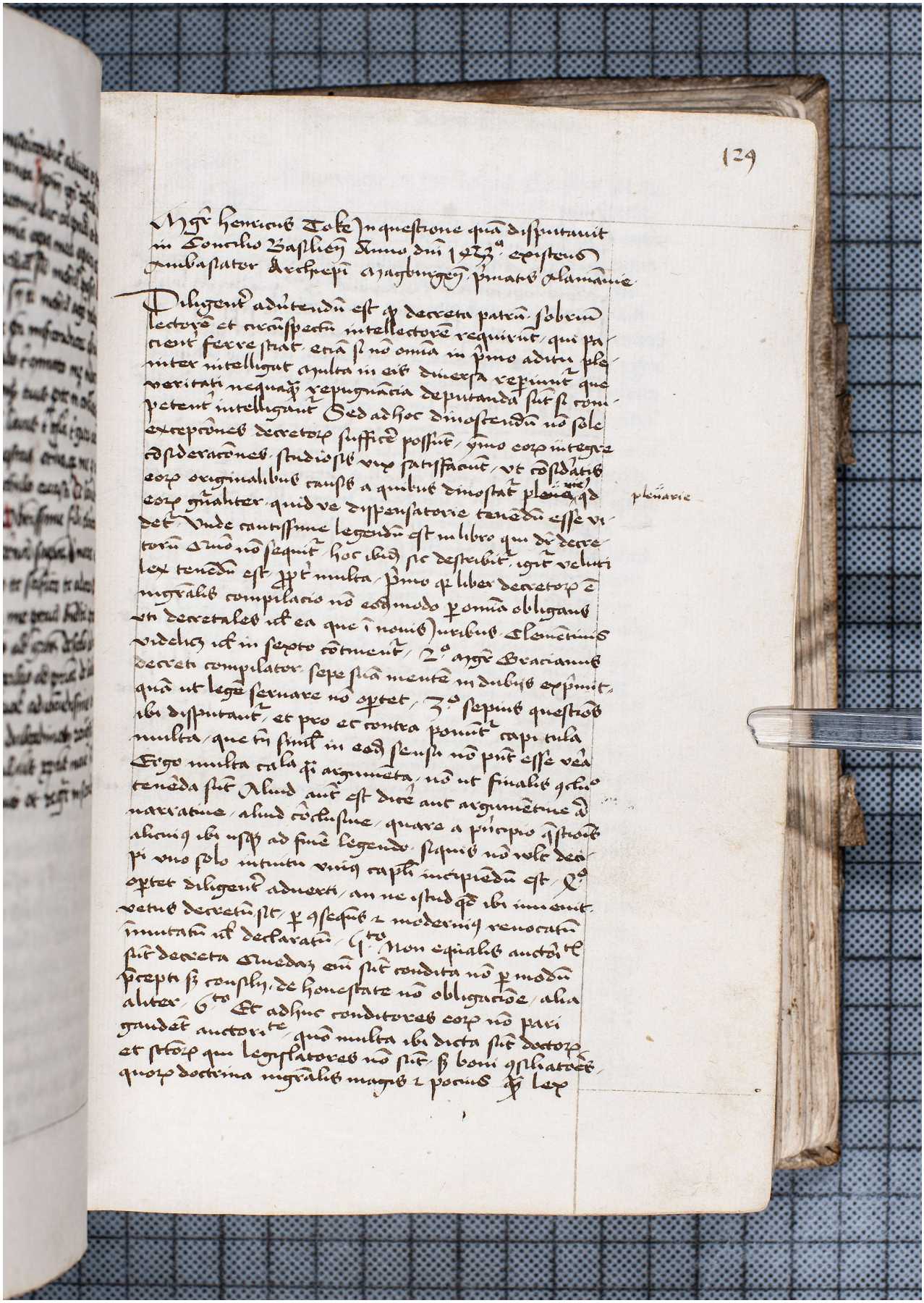

Magr Henricus Tolle in questione quod disputauit
in Concilio Basilien. Anno dni 1433. exposuit
ambiguum decretum Augustinensis primate Alamanie

Diligenter aduertendum est quod decretum patrum sobrietatem
lectoris et circumspectum intellectorem requirunt, qui pa-
cienter ferre stat. etiam si non omnia in primo aditu ple-
nius intelligat, quia in eis diuersa reperiunt quae
veritati nequaquam repugnantia deputanda sint si com-
petenter intelligunt. Sed ad hoc dinoscendum non sole
experiencia decretorum sufficere possit, imo eorum integre
considerationes studiosi vix satisfacient, vt considerato
eorum originalibus causis a quibus dinoscatur plenarie quid
eorum gratiam quid ve dispensatorie tenendum esse vi-
det. Vnde cautissime legendum est in libro qui de decre-
torum Aut non sequitur hoc illud sic describit, igitur veluti
lex tenendum est. Ipse multa primo quia liber decretorum e
integralis compilacio non eodem modo omnia obligans
vt decretales vel ea quae in nouis iuribus clementinis
videlicet vel in sexto continentur. 2o autem Gratianus
decreti compilator saepe sua mente in dubiis exprimit
quod vt lege seruare non oportet. 3o saepius questiones
ibi disputant, et pro et contra ponunt capitula
multa, quae tri sunt in eod sensu non put esse vera
Ergo multa capitula si argumenta, non vt finaliter gestum
tenenda sint. Aliud autem est dicere aut argumentum ad
narrationem, aliud conclusione, quare a principio istorum
aliorum ibi usque ad finem legendo, sequitur non velle deo
si ex solo intuitu vnius capitis interpretandum est. 4o
oportet diligenter aduerti, an ne istud quod ibi inuenitur
vetus decretum sit, et quasi ex moderni renouatum
mutatum vel declaratum. 5to Non equalis auctoritas
sint decreta omnia cum sint condita non per modum
precepti si consilii, de honestate non obligando, alia
aliter. 6to Et adhuc conditores eorum non pari
gaudent auctoritate, quod multa ibi dicta sint doctorum
et stoicorum qui legislatores non sunt, si boni consiliatores
quorum doctrina integralis magis et potius quam lex

plenarie